

این شروع کار ماست

رویارویی کارگران صنعت نفت با رژیم اسلامی و موج اعلام همبستگی بخش های مختلف طبقه کارگر جهانی حقایق اساسی ای را تا همینجا تاکید کرده است.

با اولین جلوه اعتراض کارگران نفت، همه جا سرها میچرخد و نگاهها میخکوب میشود. کارگران نفت تکان خورده اند، آیا این آغاز انقلابی دیگر است؟ و این فقط سوال مشتاقان آزادی نیست. سوال همه است. همه جایگاه کارگر نفت در اقتصاد ایران را میدانند، همه موقعیت کلیدی کارگر نفت در راس جنبش کارگری ایران را میشناسند، همه قدرت این بخش طبقه کارگر در ایران را درک میکنند. کارگر نفت همچنان در چشم همه "رهبر سرسخت" مبارزه برای آزادی در ایران است.

رویدادهای اخیر بعلاوه درسی بود به همه کسانی که به خودآگاهی و همبستگی طبقاتی کارگران در سطح جهانی ناباروند. در پاسخ به کمپین حزب کمونیست کارگری ایران در خارج کشور، صدها اتحادیه کارگری با دهها میلیون عضو، از استرالیا تا آمریکا، از ژاپن تا آلمان و از ترکیه تا فرانسه، به میدان همبستگی با کارگران ایران پای گذاشتند. قطعنامه های اعتراضی صادر کردند و به فراخوان تظاهرات علیه رژیم مرتجع اسلامی پاسخ مثبت دادند. این موج همبستگی سد سانسور را شکست، و رژیم اسلامی را به تناقض گویی و دلچک بازی انداخت. در شرایطی که دول دموکرات و متخصصین دفاع از حقوق بشر در جامعه غربی برای صدور یک سطر در محکومیت رژیم اسلامی صد بار استخاره میکنند و چرتکه میاندازند و بالاخره امتناع میکنند، بردن نام کارگر و امر همبستگی کارگری کافی بود تا سیل اعلام حمایت کارگران کشورهای مختلف سرازیر شود. وقایع اخیر امکان داد تا همه از این روزنه نگاهی به پتانسیل عظیم جنبش کارگری جهانی بیاندازند.

رویدادهای اخیر شاهد دیگری بود بر این واقعیت که دوران تخطئه سوسیالیسم و کارگر و کمونیسم برآستی به پایان رسیده است. تاثیرات تبلیغات و عوامفریبی های ضد سوسیالیستی رسانه ها و دستگاههای مهندسی افکار دول غربی در هشت سال اخیر کاملا رنگ باخته. اکنون دیگر دوره خوشبینی به کار سوسیالیستی، دوران اعتماد به قدرت کارگر، دوران امیدواری مردم به دخالتگری کمونیسم است. عکس العمل فوق العاده مثبتی که تشکلهای حزب کمونیست کارگری در دل این کمپین از محیط فعالیت خود گرفتند و اشتیاقی که در سطوح مختلف برای شرکت در این جنبش همبستگی همراه و دوشادوش حزب وجود دارد، به سهم خود بر این واقعیت تاکید میکنند.

و بالاخره، وقایع اخیر بر نقش کارساز یک سازمان متشکل و آگاه کمونیستی کارگری تاکید کرد. شکل دادن به این موج همبستگی بین المللی و قرار دادن مبارزه کارگران نفت در مرکز توجه بسیاری از رسانه ها و مجامع مختلف در اقصی نقاط جهان بدون حرکت خستگی ناپذیر هماهنگ و با برنامه حزب کمونیست کارگری در خارج کشور قابل تصور نبود. اینکه چنین صف حاضر و آماده ای برای پیشبرد این کمپین وجود داشت، ابدا تصادفی نیست. این جنبشی است که هویت سیاسی خود را با پافشاری بر تعلق کارگری کمونیسم تعریف کرده است. این حزبی است که مبارزه طبقه کارگر را کلید یک دنیای بهتر میداند. این سازمان در طول سالها بر مبنای این اعتقادات خشت به خشت ساخته شده است. هیچ چیز طبیعی تر از این نیست که در شرایطی که جریانات مختلفی در اپوزیسیون در پی منجی تراشی از میان آخوندهای مغضوب و وعاظ از منبر افتاده و ملیون خانه نشین شده و جناح مکلائی خود رژیم اند، حزب کمونیست کارگری به تحرک طبقه کارگر چشم بدوزد و آماده باشد که پرچم این مبارزه را هر جا و همه جا برافراشته تر کند. وقایع اخیر

کمک کرد تا گوشه‌ای از قدرت تحزب کمونیستی کارگری نمودار شود. این شروع کار ماست.

کارگران مبارز صنعت نفت، رفقا،

حتی اگر حرکت اخیر شما فوراً مبشر انقلاب علیه رژیم کثیف اسلامی نباشد، شک نیست که این کارگرانند که شیپور انقلاب را در آینده ای نه چندان دور بصدا در خواهند آورد. شرط پیروزی اینست که اینبار طبقه کارگر در راس این جنبش بماند. آغاز شکست انقلاب ۵۷ آنجا بود که مهدی بازرگان و گله‌ای از دیگر عوامل ارتجاع اسلامی، به خرج رژیم سلطنت و با هلیکوپتر ارتش برای خواباندن اعتصاب و بیعت گرفتن با خمینی سراغ شما آمدند. اگر تجربه خونبار رژیم اسلامی یک درس داشته باشد، اینست که کارگر باید در صحنه سیاسی با حزب و افق و برنامه مستقل خود ظاهر شود. این اساسی‌ترین فراخوان ما به شما است.

از طرف دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران

منصور حکمت

۲۵ فوریه ۹۷